

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 12C/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119205934
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7119205934.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred sudcom Mgr. Milošom Gregušom v právnom spore žalobkyne: G. T., nar. X.X.XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX Y. proti žalovanej v 1. rade: D. V., nar. XX.X.XXXX, žalovanému v 2. rade: P. V., nar. X.XX.XXXX, obaja bytom T. XX/XX, XXX XX M., žalovanému v 3. rade: L. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. XX, XXX XX V., zastúpený JUDr. Helenou Goldírovou, nar. 23.3.1954, bytom Štefánikova 44, 040 01 Košice o určenie neplatnosti vydedenia takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že dôvody vydedenia žalobkyne porúčiteľom JQ., uvedené v závete a listine o vydedení zo dňa 21.3.2011, spísanými JUDr. Jozefínou Atanasovou, notárom so sídlom v Košiciach, pod č. N XXX/XXXX, Nz XXXX/XXXX, O. XXXX/XXXX, O. 10213/2011 nie sú dané.

II. Priznáva žalobkyni nárok proti žalovaným v 1. až 3. rade na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 27.5.20019 domáhala rozhodnutia, ktorým by súd určil, že dôvody vydedenia žalobkyne jej dedom L. T., zomrelým dňa XX.X.XXXX, uvedené v závete a listine o vydedení zo dňa 21.3.2011, spísanými JUDr. Jozefínou Atanasovou, notárom pod číslom N XXX/XXXX, Nz 9950/2011 nie sú dané. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 29.4.2019 jej bolo doručené uznesenie Okresného súdu Košice I č. k. 14D/412/2016-111 zo dňa 28.3.2019, ktorým jej bolo uložené, aby v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia uznesenia podala žalobu o určenie, že dôvody vydedenia uvedené v závete a v listine o vydedení zo dňa 21.3.2011, spísanými JUDr. Jozefínou Atanasovou pod číslom N XXX/XXXX, Nz 9950/2011, NCRza 1536/2011, NCRIs 10213/2011 nie sú dané.

3. V dedičskom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 14D/412/2016 namietala, že dôvody vydedenia uvedené dedom v závete a v listine o vydedení nie sú dané nakoľko nezodpovedajú skutočnosti, že je dedičkou zo zákona po dedovi. Poukázala na to, že v čase spísania závetu mala len 14 rokov. Bývala s mamou v Y., okres Spišská Nová Ves. Možnosti jej cestovania, či poskytovania pomoci dedovi boli obmedzené. Vzhľadom na jej vek nemohla v zmysle očakávaní deda poskytovať mu potrebnú pomoc, nakoľko to nebolo v jej schopnostiach. Jej pohyb mimo bydliska bol závislý od jej mamy, respektíve na jej povolení, taktiež od jej názorov a postojov. Okrem toho dedo mal manželku, deti a aj iné vnúčatá, ktoré bývali geograficky bližšie k nemu ako ona a vedeli mu poskytnúť pomoc, pokiaľ ju potreboval, a aj mu ju poskytovali. Teda v žiadnom prípade nešlo o poskytnutie nevyhnutne potrebnej pomoci v rozpore s dobrými mravmi. Skôr by to definovala ako neposkytnutie pomoci v zmysle náročných predstáv jej deda. Objektívne nebolo možné, aby ako 14 ročné dievča poskytovala nejakú rozsiahlu pomoc dedovi, ktorý býval skoro jeden a pol hodiny cesty od jej bydliska. Dedo ju nikdy o

žiadnu pomoc ani nepožiadala. Uviedla, že ani deda neprejavoval záujem sa s nimi stykať intenzívnejšie a udržiavať s nimi príbuzenské vzťahy. Nikdy ich nenavštívil. Nemala teda ani príležitosť vybudovať si s ním bližší citový vzťah.

4. Žalovaní v 1. a 2. rade súhlasili so žalobkyňou, že dôvody jej vydedenia poručiťom Jánom Gerdom, ktorý bol jej dedom, nie sú dané. Zhodne žiadali žalobe vyhovieť.

5. Žalovaná v 1. rade navyše uviedla, že jej otec, t. j. poručiťel mal popáleniny, musel nosiť kyslíkový prístroj, čo ho obmedzovalo v cestovaní. Ďalej uviedla, že otec žalobkyne (brat žalovanej v 1. rade) bol invalidný dôchodca, nemal peniaze, preto deda posielal namiesto neho vnúčatám peniaze. V podstate posielal za svojho syna vnúčatám výživné. Matka žalobkyne sa so žalobkyňou odsťahovali od otca žalobkyne, keď žalobkyňa nemala ešte ani rok. Poručiťel sa so svojou manželkou rozviedli ešte v osemdesiatych rokoch, potom sa znova oženil. So svojou druhou manželkou žil až do svojej smrti. Manželka poručiťela mu poskytovala plnú pomoc. Riadne sa o neho starala. Keď potreboval ísť k lekárovi, tak ho odviezol jej syn, žalovaný v 2. rade.

6. Uviedla, že poručiťel so žalobkyňou žiadnym spôsobom nekomunikoval, nevolal jej, nepozýval ju na žiadne oslavy, pretože v rodine ani žiadne oslavy nerobili. Potvrdila, že žalobkyňa sa so svojim dedom prvý krát stretla na pohrebe svojho otca v roku 2010. S dedom si podali ruky. V súčasnej dobe žalobkyňa chodí na hrob svojho otca, aj na hrob deda. Taktiež aj na hrob babky, ktorú ani nepoznala.

7. Žalovaný v 2. rade uviedol, že s poručiťelom ako svojim dedom trávil dosť času. Keď potreboval tak ho vozil autom. Dedo potreboval pomoc pri prácach na chate, alebo niečo odvieť, alebo priviesť na chatu, na toto bol odkázaný na pomoc iných. Že by však žiadal o pomoc žalobkyňu, na to si žalovaný nespomínal. Potvrdil, že deda v kontakte so žalobkyňou nebol. V kontakte so žalobkyňou nebol ani žalovaný v 2. rade. Nespomínal si, že by deda niekedy hovoril o žalobkyňi.

8. Žalovaný v 3. rade žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že listina o vydedení je urobená zákonom predpísanou formou. Sú v nej uvedené zákonné dôvody vydedenia. Poukázal na citáciu ustanovenia § 469a OZ, kde je taxatívne uvedené, kedy môže poručiťel vydediť potomka, pričom sa nehovorí o tom, či je potomok plnoletý alebo maloletý. Podľa jeho názoru žalobkyňa v rozpore s dobrými mravmi neposkytla poručiťelovi potrebnú pomoc. Nemusela mu poskytnúť fyzickú pomoc, avšak žiadnym spôsobom poručiťelovi neposkytla morálnu podporu, nikdy ho nenavštívila, neporozprávali sa spolu. Prvý krát ho stretla až keď mala 14 rokov. Podľa jeho názoru žalobkyňi nič nebránilo, aby aj so svojou matkou prišli deda do Košíc navštíviť.

9. Uviedol, že jeho trápi len to, že poručiťel, t.j. jeho otec ho aj s bratom, t.j. otcom žalobkyne podviedli na dome po mame. Po ich mame mala žalovanému v 3. rade patriť polovica domu. Na túto si robí nárok, keď táto polovica bude patriť jemu, bude spokojný. Apeloval na žalobkyňu, aby sa na dedičskom konaní snažila prehovoriť žalovaných v 1. a 2. rade, aby sa dohodli na jeho nároku na polovicu domu po mame.

10. Taktiež uviedol, že žalobkyňa nenavštívila poručiťela ani napriek tomu, že na strednú školu chodila do Košíc. A okrem toho, že bola vydedená poručiťelom L. T., ako svojim dedom, zároveň bola vydedená aj svojim otcom I. T..

11. Ako listinný dôkaz do spisu žalobkyňa predložila vysvedčenie o maturitnej skúške, ktorým preukázala, že absolvovala Strednú priemyselnú školu v Poprade. Maturovala v školskom roku 2014/2015.

12. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 13D/205/2010 mal súd preukázané že z osvedčenia o dedičstve č. k. 13D/205/2010-171 zo dňa 29.11.2017 vyplýva, že poručiťel I. T. (otec žalobkyne) zomrelý dňa 10.4.2010 zanechal závet a listinu o vydedení spísanú vo forme notárskej zápisnice číslo N XX/XXXX, Nz 9479/2010, v ktorom odkázal všetok svoj hnutelný a nehnuteľný majetok, všetky jemu patriace práva a majetkové hodnoty rovnakým dielom svojmu otcovi L. T. a svojmu synovi Y. T.. Zároveň listinou o vydedení vydedil svoju dcéru G. T..

13. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 25C/232/2011 mal súd preukázané, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že právne úkony poručiťela I. T. a to závet a listina o

vydedení spísané dňa 10.3.2010 sú neplatné a dôvod vydedenia žalobkyne podľa § 469a ods. 1, písm. b) OZ nie je daný. Okresný súd Košice I uznesením č. k. 25C/232/2011-111 zo dňa 12.5.2017 na základe späťvzatia žaloby konanie zastavil.

14. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 25D/88/2012 vyplýva, že poručiť L. T., nar. X.X.XXXX zomrel dňa XX.X.XXXX. Súčasťou spisu je notárska zápisnica N XXX/XXXX, Nz 9950/2011 napísaná dňa 21.3.2011 na Notárskom úrade JUDr. Jozefíny Atanasovej v Košiciach, v ktorej L. T., okrem iného vydedil svojich vnukov, deti po nebohom synovi I. T. a to Y. T. a G. T. z dôvodov podľa § 469a ods. 1, písm. a), b) OZ, pretože v rozpore s dobrými mravmi mu neposkytujú potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch a o neho ako starého otca trvalo neprejavujú opravdivý záujem, ktorý by mali ako potomkovia prejavovať. Týchto svojich vnukov sa rozhodol vydediť z toho dôvodu, že vzhľadom na jeho zlý zdravotný stav je odkázaný na pomoc iných osôb a jeho vnuci Y. a G. ho nikdy nenavštívili, nikdy mu neposkytli potrebnú pomoc v chorobe, starobe, hoci je ťažko chorý a má vek 78 rokov, nikdy neprejavili o neho ako o starého otca ani najmenší záujem. Prvýkrát ich videl po 14 rokoch na pohrebe svojho syna I. T. dňa XX.X.XXXX. V zmysle § 469a ods. 2 OZ určil, aby sa dôsledky vydedenia vzťahovali i na osoby uvedené v § 473 ods. 2 OZ, t.j. na deti jeho vnukov Dávida a Lenky, ak by ich ku dňu jeho smrti mali. V spise sa nachádza aj osvedčenie o dedičstve č. k. 25D/88/2012-110, Dnot 42/2012 zo dňa 25.11.2014 vydané JUDr. Gabrielom Drgoňom, notárom, ako súdnym komisárom, v ktorom žalovaná v 1. rade a žalovaný v 3. rade zhodne uviedli, že netvrdia existenciu dôvodov vydedenia uvedených vo vydedovacej listine poručiťa, pretože niet dôvodov ani dôkazov na popieranie a spochybnenie dedičských oprávnení jeho vnučky G.. Žiadali, aby v ďalšom konaní pred súdom a ním povereným notárom ako súdnym komisárom bolo postupované v prospech vnučky poručiťa ako dedičke zo zákona v prvej dedičskej skupine a nie podľa vo vydedovacej listine vyjadrenej vôle poručiťa. Osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2014.

15. Pripojený bol aj spis Okresného súdu Košice I sp. zn. 14D/412/2016 na dodatočné prejednanie dedičstva po poručiťovi L. T., zomrelom XX.X.XXXX. V spise sa nachádza uznesenie XXD/XXX/XXXX-XXX, Dnot 88/2018 zo dňa 28.3.2019, ktorým bolo uložené G. T. (žalobkyni), aby v lehote do jedného mesiaca odo dňa doručenia tohto uznesenia podala na Okresný súd Košice I žalobu o určene, že dôvody vydedenia uvedené v závete a listine o vydedení zo dňa 21.3.2011 spísanými JUDr. Jozefínou Atanasovou, notárom so sídlom v Košiciach pod číslom N 118/2011, Nz 9950/2011, NCRza 1536/2011, O. 1213/2011 nie sú dané a zároveň jej bolo uložené, aby v prípade, ak žalobu podá, predložila do troch dní odo dňa jej podania súdnemu komisárovi kópiu podanej žaloby spolu s kópiou potvrdenia o prijatí žaloby s uvedením spisovej značky pod akou bude žaloba vedená. V spise sa zároveň nachádza uznesenie č. k. 14D/412/2016-118, Dnot 88/2018 zo dňa 5.6.2019, ktorým bolo prerušené konanie o dedičstve do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 12C/16/2019.

16. Podľa § 469a ods. 1 Občianskeho zákonníka poručiť môže vydediť potomka, ak

- a) v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiťovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch,
- b) o poručiťa trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať,
- c) bol odsúdený pre úmyselný trestný čin na trest odňatia slobody v trvaní najmenej jedného roka,
- d) trvalo vedie neusporiadaný život.

17. Podľa § 469a ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ to poručiť v listine o vydedení výslovne určí, vzťahujú sa dôsledky vydedenia aj na osoby uvedené v § 473 ods. 2.

18. Podľa § 469a ods. 3 Občianskeho zákonníka o náležitostiach listiny o vydedení a o jej zrušení platia obdobne ustanovenia § 476 a 480; v listine však musí byť uvedený dôvod vydedenia.

19. Podľa § 473 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak nededí niektoré dieťa, nadobúdajú jeho dedičský podiel rovnakým dielom jeho deti, ak nededia ani tieto deti alebo niektoré z nich dedia rovnakým dielom ich potomci.

20. Podľa § 476 ods. 1 Občianskeho zákonníka poručiť môže závet buď napísať vlastnou rukou alebo ho zriadiť v inej písomnej forme za účasti svedkov, alebo vo forme notárskej zápisnice.

21. Vydedenie v zmysle ustanovenia § 469a OZ je prejavom poručiteľovej vôle, ktorým odníma dedičovi dedičské právo, ktoré by mu inak patrilo podľa zákona. Nevyhnutnou obsahovou náležitosťou tohto prejavu vôle poručiteľa je výslovné uvedenie dôvodu vydedenia. Výpočet dôvodov spôsobilých na vydedenie ja taxatívne vymedzený ustanovením § 469a ods. 1 OZ.

22. Vydedenie ako jednostranný právny úkon poručiteľa musí spĺňať určité materiálne a formálne náležitosti.

23. Formálnou náležitosťou vydedenia je listina o vydedení, ktorá musí mať formu potrebnú pre závet a musí obsahovať dôvod vydedenia. Inak by bolo vydedenie neplatné. Ak sa má vydedenie vzťahovať aj na osoby uvedené v § 473 ods. 2 OZ musí sa to v listine o vydedení výslovne uviesť.

24. V tomto prípade bolo vydedenia spísané vo forme notárskej zápisnice pred notárom JUDr. Jozefínou Atanasovou dňa 21.3.2011. Poručiteľ vydedil svojich vnukov po nebohom synovi I. T. a to Y. T. a G. T., pričom určil, aby sa dôsledky vydedenia vzťahovali i na osoby uvedené v § 473 ods. 2 OZ, t.j. na deti vnukov Y. a G., ak by ich ku dňu poručiteľovej smrti mali. Poručiteľ v listine o vydedení taktiež špecifikoval dôvody, pre ktoré dedičov vydedil.

25. Po preskúmaní formálnych náležitostí vydedenia súd zistil, že z tohto pohľadu je listina o vydedení v súlade s Občianskym zákonníkom.

26. Vydedenie musí zároveň spĺňať aj určité materiálne náležitosti. Materiálnou náležitosťou vydedenia je existencia konkrétneho dôvodu vydedenia uvedeného v zákone. Ustanovenie § 469a ods. 1 OZ taxatívne vymenúva dôvody vydedenia a zaraďuje ich do štyroch skupín. Pre všetky dôvody je charakteristické negatívne správanie sa potomka v rozpore s dobrými mravmi.

27. Pokiaľ dôvodom vydedenia je neposkytnutie pomoci v chorobe, starobe, alebo v iných závažných prípadoch, treba posúdiť jednak potrebnosť takej pomoci na strane poručiteľa a jednak objektívnu možnosť toho, kto bol poručiteľom vydedený, poskytnúť poručiteľovi potrebnú pomoc. Existenciu dôvodu vydedenia uvedeného v ods. 1, písm. a) ako aj dôvodov uvedených v ods. 1, pod písm. b) treba posudzovať vždy so zreteľom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu. Okrem toho dôvod vydedenia sa musí uviesť v listine o vydedení.

28. V tomto prípade poručiteľ v listine o vydedení zo dňa 21.3.2011 uviedol ako dôvody vydedenia, že mu žalobkyňa v rozpore s dobrými mravmi neposkytla potrebnú pomoc v chorobe, starobe alebo v iných závažných prípadoch a o neho ako starého otca trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok prejavovať mala. Ďalej uviedol, že ju vydeduje z dôvodu, že vzhľadom na svoj zlý zdravotný stav je odkázaný na pomoc iných osôb a žalobkyňa ako vnučka ho nikdy nenavštívila, nikdy mu neposkytla potrebnú pomoc v chorobe, starobe hoci je ťažko chorý a má vek 78 rokov, nikdy neprejavila o neho ako o starého otca ani najmenší záujem. Prvýkrát ju videl po štrnástich rokoch na pohrebe svojho syna I. T. dňa XX.X.XXXX.

29. Poručiteľ teda vydedil žalobkyňu z dôvodu tak neposkytnutia pomoci, ako aj z dôvodu neprejavenia záujmu.

30. O neposkytnutie pomoci podľa § 469a ods. 1, písm. a) OZ ako dôvod vydedenia ide najmä vtedy, keď dedič poručiteľovi odkázanému na pomoc v chorobe a starobe neposkytol potrebnú pomoc, hoci o tejto odkázanosti poručiteľa vedel a so zreteľom na svoje objektívne možnosti a schopnosti mu pomoc mohol poskytnúť. Potreba pomoci na strane poručiteľa a objektívna možnosť dediča poručiteľovi pomoc poskytnúť sa musí v každom konkrétnom prípade posudzovať osobitne. Je potrebné poskytnutie pomoci posudzovať z toho hľadiska, či dedičovo správanie bolo alebo nebolo v rozpore s dobrými mravmi.

31. Z výpovedí strán sporu mal súd preukázané, že poručiteľ napriek svojmu veku nebol na fyzickú pomoc tretích osôb odkázaný. Je pravdou, že bol chorý, mal popáleniny, musel mať kyslíkový prístroj, ktorý ho obmedzoval v pohybe a chodil o paličke. Napriek tomu fakticky fyzickú pomoc od inej osoby nepotreboval. Ak takúto pomoc potreboval, poskytla mu ju jeho manželka, ktorá s ním žila v jednej domácnosti. Ak potreboval poručiteľ niečo odvieť takúto pomoc mu zabezpečil žalovaný v 2. rade. Je taktiež potrebné si uvedomiť, že v čase spísania listiny o vydedení mala žalobkyňa len 14 rokov. Z

toho dôvodu je ťažko predstavitelné, ako by mu mohla poskytovať fyzickú pomoc. Na fyzickú pomoc od žalobkyne poručiť ani nebol odkázaný. Takúto pomoc mu poskytovala jeho manželka prípadne žalovaný v 2. a 3. rade. Súd bral do úvahy aj tú skutočnosť, že žalobkyňa bývala v obci Domaňovce, v okrese Spišská Nová Ves. Poručiť býval v Košiciach.

32. Súd taktiež nemal preukázané, že by poručiť niekedy akúkoľvek pomoc od žalobkyne požadoval. Vykonaným dokazovaním taktiež nebolo preukázané, že by sa poručiť ocitol v situácii, keď pre zdravotné, či iné problémy vzniknuté v dôsledku ochorenia, či veku, prípadne pre ťažkosti spôsobené inými okolnosťami potreboval pomoc, respektíve, že nebol schopný bez cudzej pomoci sám si obstaráť svoje základné životné potreby, pričom žalobkyňa mala reálnu možnosť poručiťovi potrebnú pomoc poskytnúť, že ju o takúto pomoc požiadal.

33. Žalovaný v 3. rade videl správnosť dôvodov vydedenia v tom, že žalobkyňa žiadnym spôsobom poručiťovi neposkytla morálnu podporu ako svojmu starému otcovi, vôbec ho nenavštevovala, nerozprávali sa spolu. Pýtal sa, či bol nejaký problém, aby žalobkyňa aj so svojou matkou prišli do Košíc za starým otcom a navštívili ho.

34. Samotný žalovaný v 3. rade teda sám podmieňuje pomoc zo strany žalobkyne aj jej matkou. Súd mal preukázané, že žalobkyňa sama do Košíc necestovala, bola maloletá. Na strednú školu chodila do Popradu. Motorové vozidlo nevlastnili, nemali ani telefón. Žalobkyňa teda sama poručiťa navštíviť nevedela, nevedela mu sama ani zatelefonovať. Rovnako poručiť ani raz nenavštívil žalobkyňu, ani jej netelefonoval, ani ju inak nekontaktoval.

35. Na základe uvedeného preto súd nenašiel dôvod vydedenia podľa § 469a ods. 1, písm. a) OZ.

36. Poručiť vydedil žalobkyňu aj podľa § 469a ods. 1, písm. b) Občianskeho zákonníka z dôvodu, že neprejavovala o neho opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mala prejavovať.

37. Tu mal súd dokazovaním zistené, že rodičia žalobkyne sa nepostarali o to, aby žalobkyňa mala bližší citový vzťah k poručiťovi ako svojmu starému otcovi. Rodičia žili oddelene. Otec žil v Košiciach, matka so žalobkyňou sa odsťahovali do Y., keď mala žalobkyňa jeden rok. Žalobkyňa so svojou matkou otca prakticky nenavštevovali. Do Košíc chodili sporadicky, dva krát do roka na lekárske prehliadky. Keď prišli navštíviť otca, väčšinou doma nebol. K starému otcovi nechodili. Taktiež ani starý otec nikdy nebol žalobkyňu navštíviť. Rodina neudržiavala ani len formálne kontakty, ktoré by boli prejavom existujúcich citových väzieb. Poručiť žalobkyňu nikdy nepozval na akúkoľvek oslavu, pretože ako bolo povedané žalovanou v 1. rade, poručiť žiadne oslavy ani neorganizoval. Súdu teda nebolo preukázané, že by poručiť sám mal záujem sa s ťažko stretávať so žalobkyňou ako so svojou vnučkou a udržiavať s ňou bežné príbuzenské vzťahy. Naopak za preukázanú mal súd tú skutočnosť, že žalobkyňa nemala reálnu možnosť o poručiťa prejavovať opravdivý záujem, sama ho navštevovať vzhľadom na svoj vek nemohla, nemohla mu ani telefonovať a aspoň takým spôsobom sa s ním porozprávať.

38. Pri rozhodovaní zobrať súd do úvahy aj tú skutočnosť, že poručiť platil výživné na žalobkyňu za svojho syna, otca žalobkyne. Okrem toho však súd nemal preukázaný žiaden iný kontakt zo strany poručiťa smerom ku žalobkyňi. Podľa názoru súdu teda aj samotný poručiť v podstatnej miere prispel k tomu, že žalobkyňa si voči nemu nevybudovala žiaden vzťah a trvalo o neho neprejavovala opravdivý záujem. Na základe týchto dôvodov súd určil, že ani dôvod vydedenia žalobkyne poručiťom podľa § 469a ods. 1, písm. b) OZ nie je daný.

39. Žalovaný v 3. rade uviedol aj tú skutočnosť, že aj otec žalobkyne I. T. vydedil svoju dcéru (žalobkyňu) a teda by nemala dediť ani namiesto neho po svojom dedovi L. T..

40. V tejto súvislosti súd uvádza, že podľa § 460 Občianskeho zákonníka sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiťa. Otec žalobkyne I. T. zomrel dňa XX.X.XXXX. M. I. T. svoju dcéru (žalobkyňu) vydedil žalobkyňa po ňom nededila. Starý otec žalobkyne však zomrel až dňa 31.1.2012, po ňom už žalobkyňa mohla dediť ako dedič v prvej skupine. Iná situácia by nastala, keby najskôr zomrel starý otec, t.j. L. T. a následne by zomrel I. T.. V takom prípade by vydedenie I. T. malo za následok, že žalobkyňa by nededila ani po starom otcovi.

41. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd dospel k skutkovým zisteniam, že dôvody vydedenia žalobkyne poručením L. T. zomrelým dňa XX.X.XXXX uvedené v závete a listine o vydedení zo dňa XX.X.XXXX, spísanými JUDr. Jozefínou Atanasovou, notárom so sídlom v Košiciach pod číslom N XXX/XXXX, Nz 9950/2011 nie sú dané. Preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Vzhľadom k tomu, že vo veci bola v plnom rozsahu úspešná žalobkyňa, súd priznal žalobkyni nárok proti žalovaným v 1. až 3. rade na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o samotnej výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Odvolať sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1 a 2 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (ust. § 363 C.s.p.).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.